

HORSKÁ ZÁJITKY - VYSOKÉ TATRY

Neděle, 30. srpna 2023

Ve Vysokých Tatrách, na chatě Brněňka, jsem byl tenkrát týden s horolezeckou partou ze Pindlerova mládeže. První kopec, na který jsem vylezl, byl Kečmarský štít, bylo to drobné nepříjemné lezení. Vzpomínám, že tehdejší lezecký partner byla česká - Madla Haková. Ta vím byla ať Věm, že Madla pak je ve věku asi 55 (přesně věk nevím) se svou dcerou podnikla v Kanadě hřebenovou zimní túru, jež trvala celkem dva měsíce. I do hor ve Whistleru a skončila na hranicích Yukonu.

Já-dlo jim na úrodných

mástech shazovala helikoptera. Ale detaily tohoto úžasného věku příměsí neznám, znalosti o jejich cestě mám bohužel sporadické a na její příměsíce o této cestě jsem chyběl.

Ale zpátky na Brněňku: druhý

den jsem byl poctěn. Standa Polák, který v té době patřil mezi horolezeckou Československou asociaci, si mne vybral za partnera. Vylezli jsme na Jastrabě - věž, jež na fotce trvá nad stěnou Brněňky vlevo.

Tentokrát jsem ale lezl na bezpečnější - konci lana. Na vrcholku jsme se pak pohodlně usadili a pozorovali dolinu pod námi. Vímli jsme si, že u Brněňky na jeřku někdo skáče do vody.

Když jsme se vrátili po

nádherné sestupové cestě na chatu, byli jsme informováni, co se to tam dělo. Parta dalších horolezců si v lezení po skalách dala pauzu - ale

den jim byl dlouhý, nudný. Nakonec Jaroslav Štra (můj přítel, známý k tomu úkolu, ohlásil, že příměsí Zelené pleso, na němž ráno, když jsme vyšli vstá - žsvo ho byl ledová nřpad rozmlouvali. Nakonec ale souhlasili.

Pro jistotu natáhli příměsí

jeřko horolezecké lano, pro příměsí - pad, že by plavec dostal křeče nebo plavbu vzdal. Jaroslav oněch asi 50 m v ledové vodě zdolal, ale dvě hodiny byl zabalen ve spacákách a téměř se jako osika.

Na chatě byla, jak jsem se

zmařil, ježtá další - parta, která velel gynekolog, a mezi nimi také

jen jedna žena, jeho vnučka, zděrně urostlá vě. Takže celkem nás bylo dvanáct chlapů a dvě ženy. Madla v naší partě měla sebou manžela. Vešterně - žbavě dominoval gynekolog, a muž - příměsí - ct, že hovořil, jako by tam dvě ženy nesedly.

Večer se se mnou domluvil

Karel Novák, z té druhé party, že by se mnou rád zdolal Kečmarský štít. Neznal jsem ho, ale z jeho vyprávění, kolik hor zdolal v Himalájích, rozhodlo o tom, že horu s ním vylezout po druhé.

Jenže - Standa Polák si má

vzal stranou a informoval mě, že Novák nikdy na žádný kopec nikdy nevylezl, že je geniální - lhář a že si určitě najde věmluvu.

Následně ráno jsme si

vybrali nástupní měščíkem. Těm se dá vystoupat do příměsí hory velice snadno. Na konci nás čekala asi příměsí kolmá stěna a příměsí, po které jsem lehce vyrukoval. Karel mne s hřebenovou příměsí sledoval a když se

postavil, chytl se za rameno a bolesti skuhral. K nĚstupu do stĚny zbĚvalo je tĚ 20 m.

"Pepo omlouvĚm se, mĚm tĚch pĚdĚ ve skalĚch mnoho a nĚsledky jsou zde."

TakĚe Ěelem vzad a jde se zpĚt na chatu.

Ale to se najednou Karel se zĚzraĚnĚ probral a udĚlali jsme si nĚdhernou prochĚzku po horskĚch loukĚch. Znal tĚmĚ kaĚdou kvĚtinu. Znalostmi vegetace mĚ doslova Ějokoval. Nezapomenu na jeho vĚkĚmĚ: "Ne, to nenĚ- moĚnĚ, zde v TatrĚch, to je neskuteĚnĚ, to je sobolĚ- roh, jeĚ roste jen ve Ě vĚdsku, Pepo z toho kdyĚ si udĚlĚj Ěaj, jsi u Ěen nepĚkonatelnĚ bejk!"

Po letech, v roce 2017, jsme se opĚt potkali. Vydali jsme se na ĚpacĚr do SvatĚho Petra a zpĚt, a jĚ opĚt od nĚj vyslechl neskuteĚnĚ historky: jak vozĚ- konĚ letadlem do Ameriky (jen 800 dolarĚ) na kovbojskĚ soutĚ, Ěe mĚ Ěenu o 30 let mladĚ- (coĚ byla pravda), a Ěe na jejĚm hotelu dĚlĚj koĚĚ-ho. Jo, prima chlĚpek, vesele se s tĚmito vĚmysly spokojenĚ doĚil stĚmĚ-. Pepa Kouba